

Вечір (1859)

Глібов Леонід Іванович

Чи згадуєш, дівчинонько моя,
Як згадую без тебе я
Той вечір тихий над водою,
Як сумували ми з тобою,
Що бог нам доленьки не дав?..
В садочку соловей співав,
За гай спускалось сонце ясне,
Плескалась рибка на воді...
«От скоро й божий день погасне»,—
Сказала ти тоді
І загадалась, зажурилась,
Голівкою на рученьку схилилась,—
І на рукавця із очей
Сльоза тихенько покотилась...

Бажав я бачить світ, людей,—
Та й бачив світ, з людьми спізнався:
А все туди не раз душею рвався,
Де соловей в садку співав
В той вечір тихий над водою,
Де сумували ми з тобою,
Що бог нам доленьки не дав...
Неначе там я щастя поховав!

[1859]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/vechir